

Súd: Krajský súd Trenčín  
Spisová značka: 6Co/1107/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114219422  
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2016  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková  
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3114219422.1

## Uznesenie

Krajský súd Trenčín v právnej veci navrhovateľky: H. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. Y. XXX, štátna občianka SR, proti odporcovi: CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783, právne zastúpený Advokátska kancelária Nagyová Tenkač, s.r.o., Ružinovská dolina 42, Bratislava, o návrhu navrhovateľky na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Trenčín pod spis. zn. 56Rob 645/2011, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 23. septembra 2015, č.k. 20C/211/2014-93 takto

### rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku I., ktorým zamietol návrh navrhovateľky na obnovu konania, p o t v r d z u j e .

Uznesenie okresného súdu vo výroku II. o náhrade trov konania odporcu m e n í tak, že navrhovateľka j e p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 245,39 eur , k rukám právneho zástupcu odporcu, do troch dní.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

### o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd návrh navrhovateľky na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 56Rob 645/2011 zamietol a navrhovateľke uložil povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 490,78,- eur , do rúk právneho zástupcu odporcu, do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia. Právne vec odôvodnil poukazom na ust. § 228 ods. 1 písm. a/ a e/, ods.2 , § 230 ods.1, 2 O.s.p., V odôvodnení uviedol, že navrhovateľka dňa 25.8.2014 požiadala súd o povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 56Rob 645/2011, v ktorom bol na návrh odporcu (v citovanom konaní v pozícii navrhovateľa) vydaný dňa 19.10.2011 platobný rozkaz č.k. 56Rob 645/2011-70. Platobným rozkazom bolo navrhovateľke uložené, aby do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatila odporcovi sumu 1.595,71 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 1.9.2010 do zaplattenia a nahradila odporcovi trovy konania vo výške 284,57 Eur, resp. aby v tej istej lehote podala odpor na Okresnom súde Trenčín. Navrhovateľka nevyužila právo podať odpor a platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 16.11.2011. Navrhovateľka návrh na obnovu konania odôvodnila ustanoveniami § 228 ods. 1 písm. a/, e/, § 229 ods. 2 O.s.p. Navrhovateľka má za to, že obnova konania jej môže privodiť priaznivejšie rozhodnutie, pokiaľ bude zmluva o úvere, na základe ktorej bol vydaný platobný rozkaz podrobená súdnej kontrole. Navrhovateľka a odporca uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere a nie zmluvu o revolvingovom úvere, čo možno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku tak, ako to vyplýva z rozhodovacej činnosti súdov a preto je takýto úkon sankcionovaný neplatnosťou. V tomto smere poukázala na rozhodnutie Okresného súdu Košice - okolie, sp. zn. 17Cb/95/2009, v ktorom súd konštatoval, že odporca zmluvou o spotrebiteľskom úvere vnútil spotrebiteľovi vopred aj druhý úkon, ktorý nebol v danom okamihu vo sfére jeho záujmu, pretože podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa spotrebiteľ súčasne podpisuje aj pod tú časť textu, ktorá sa týka dojednania revolvingového úveru, teda

vzťahu, ktorý má vzniknúť v budúcnosti. Takého konanie je kvalifikované ako nekalá praktika. Zmluvná podmienka dojednaná v predmetnej zmluve pod písm. C, ktorou podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere na obstaranie vecí spotrebiteľ žiada aj o poskytnutie úveru a o vydanie platobnej karty na jeho meno je neprijateľná, nakoľko poskytnutie spotrebiteľského úveru na obstaranie vecí je nepriamo viazané na žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru bez možnosti jeho odmietnutia spotrebiteľom, keďže časť C zmluvy bola súčasťou dodávateľom vopred pripraveného textu zmluvy, a spotrebiteľ nemohol ovplyvniť jej obsah. Zmluva obsahuje aj neprijateľné zmluvné podmienky. Podľa bodu III. - 4.- 4. "Cetelem je oprávnený pri splatení úveru pred lehotou splatnosti požadovať od klienta úhradu nákladov s tým spojených, a to vo výške 5% z predčasne splatenej úverovej istiny. Podľa bodu V.-5 Cetelem je oprávnený požadovať od klienta úhradu nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky vo výške stanovenej SP a platným právnym poriadkom, požadovať zaplatenie poplatku za vyhotovenie a zaslanie upomienky a za vstup pohľadávky do vymáhania". Podľa bodu V.- 6 "Cetelem si vyhradzuje právo meniť náklady" Cetelem je oprávnený účtovať klientovi podľa zmluvy, prípadne podľa aktuálneho SP poplatky, vrátane poplatkov za správu úveru, za úverovú kartu, poplatku pri uskutočnení výberu v hotovosti a pri použití karty v zahraničí, za vrátenie preplatku, za dohľadanie platby, za neoprávnenú reklamáciu, za vystavenie a zaslanie kópie výpisu z účtu či iného dokladu súvisiaceho s úverom, za znovuvydanie PIN a za ďalšie služby na žiadosť klienta. Cetelem si vyhradzuje právo účtovať poplatok za vedenie karty, ktorého výšku môže oznámiť klientovi spolu so zaslaním. Cetelem si vyhradzuje právo účtovať ním určené poplatky ako súčasť úverovej istiny." Neprijateľná je aj zmluvná podmienka uvedená v bode E) zmluvy - Dohoda o zrážkach zo mzdy ako aj v bode III.- 5.- 1 všeobecných podmienok, nakoľko je v rozpore s § 551 OZ, v zmysle ktorého zrážky zo mzdy možno vykonať až po zročnosti veriteľovej pohľadávky a teda nie je možné zabezpečovať budúcu pohľadávku. Navrhovateľka má za to, že vyššie uvedené ustanovenia spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, predovšetkým z toho titulu, že boli určené jednostranne zo strany odporcu, ďalej od navrhovateľky neopodstatnene žiadajú poplatky a náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Podľa § 172 ods. 9 O. s. p. účinného ku dňu 19.10.2012 ak sa uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy a odporcom je spotrebiteľ, súd nevydá platobný rozkaz, ak zmluva obsahuje neprijateľné podmienky. Navrhovateľka uviedla, že vzhľadom k tomu, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, súd nemal rozhodnúť platobným rozkazom. Poukázala na rozhodnutie Okresného súdu Prešov sp. zn. 8C/420/2012 zo dňa 08.10.2013, ktorým súd v obdobnom prípade povolil obnovu konania. Upriamila pozornosť aj na článok 6 Smernice rady 93/13/ EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Navrhovateľka poukázala na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmé aj obligatórnosť zásahu súdu proti nekej podmienke: Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh. Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že v predmetnom rozkaznom konaní Okresný súd Trenčín pred vydaním platobného rozkazu posúdil dôvodnosť nároku, prijateľnosť zmluvných podmienok, vrátane platnosti zmluvy postupom podľa § 172 ods. 9 O.s.p. a dospel k záveru, že platobný rozkaz je možné vydať. To, že iný súd obdobnú zmluvu, jej ustanovenia vyhodnotil inak, nemôže zakladať dôvod na obnovu konania podľa § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p.. V zmysle ustálenej judikatúry možno jednoznačne uzavrieť, že skutočnosť, že iný súd v inom konaní posúdil vymedzenú (rovnakú) právnu otázku inak, nemôže zapríčiniť povolenie obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p. (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR R 48/2000, obdobne rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 28 Cdo 473/2007 zo dňa 25. 4. 2007). Návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci. Na nápravu týchto nesprávností slúžia riadne opravné prostriedky (odvolanie proti rozsudku, odpor proti platobnému rozkazu). Vecná nesprávnosť rozhodnutia napadnutého návrhom na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania podľa § 228 ods. 1 O.s.p. (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 98/11 zo dňa 11.8.2011). Obnova konania má slúžiť na nápravu rozhodnutia, ktoré má nedostatky v skutkových zisteniach, ktoré však nie sú spôsobené nesprávnou činnosťou súdu, ale okolnosťami, ktoré účastníkovi objektívne neumožňovali použiť skutočnosť, rozhodnutia,

dôkazy v pôvodnom konaní alebo nemohol vykonať dôkazy v pôvodnom konaní. Námiety, ktoré uvádza navrhovateľka ohľadom neprijateľnosti zmluvných podmienok mohla uplatniť v odpore proti platobnému rozkazu, nejedná sa teda o nové skutočnosti. Po doručení platobného rozkazu aj s návrhom a prílohami mohla vyhľadať právnu pomoc. Navrhovateľka nepodaním odporu proti platobnému rozkazu sama zavinila, že nemohla v pôvodnom konaní použiť skutočnosti, rozhodnutia, dôkazy. O možnosti podať odpor bola v platobnom rozkaze riadne poučená. Skutočnosť, že navrhovateľka na doručený platobný rozkaz reagovala tak, že zaslala právnej zástupkyňi protistrany list, v ktorom žiadala o splátky dlhu, je v tomto smere irelevantná. Súd poukazuje aj na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6Co/106/2013-169 zo dňa 18.3.2013, v zmysle ktorého o nedostatku procesného zavinenia spočívajúceho v tom, že účastník konania nemohol skutočnosti, rozhodnutia, dôkazy použiť v pôvodnom konaní bez svojej viny nemožno hovoriť tam, kde odpor podaný nebol. Návrh na povolenie obnovy konania nemôže nahrádzať nečinnosť účastníka konania pri podaní riadneho opravného prostriedku proti platobnému rozkazu. Nebola teda preukázaná danosť dôvodu na povolenie obnovy konania v zmysle § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p. Nebol naplnený ani dôvod na obnovu konania podľa § 228 ods. 1 písm. e/ O.s.p., v zmysle ktorého možno návrhom na obnovu konania napadnúť také právoplatné rozhodnutie súdu, ktoré je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, alebo iného orgánu európskych spoločenstiev. Navrhovateľka poukázala na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ Océano Grupo Editorial C 240/98 - C 244/98. Predmetné rozhodnutie sa zaoberá kontrolou neprijateľných zmluvných podmienok súdom z úradnej povinnosti. Okresný súd Trenčín tento postup v konaní sp. zn. 56Rob/654/2011 dodržal, v zmysle § 172 ods. 9 O.s.p. vykonal posúdenie prijateľnosti zmluvných podmienok, o ktoré opieral odporca svoje nároky v rozkaznom konaní. Uvedené rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie by zakladalo dôvod na obnovu konania len vtedy, ak by bol platobný rozkaz vydaný za účinnosti takých ustanovení právneho poriadku, ktoré by neukladali súdu z úradnej povinnosti (aj bez návrhu sporovej strany) preskúmanie prijateľnosti zmluvných podmienok a súd by tento postup nevykonal. Ustanovenie § 172 ods. 9 O.s.p. však bolo do O.s.p. zakotvené zákonom č. 384/2008 Z.z., účinným od 15.10.2008, a teda bolo platné a účinné aj v čase vydania platobného rozkazu, pričom konajúci súd podľa tohto ustanovenia vykonal ex offio kontrolu zmluvných podmienok pred vydaním platobného rozkazu. Navrhovateľka neuviedla iné rozhodnutie orgánu európskych spoločenstiev, s ktorým by mal byť vydaný platobný rozkaz v rozpore. Navyše súd uvádza, že návrh na obnovu konania z tohto dôvodu bol podaný po uplynutí zákonnej trojmesačnej prekluzívnej lehoty podľa § 230 ods. 1 O.s.p., počítanej od okamihu, keď sa navrhovateľka dozvedela alebo mohla dozvedieť o súdnych rozhodnutiach Súdneho dvora Európskych spoločenstiev. Ustanovenie § 230 ods. 2 O.s.p. zakotvuje výnimku z objektívnej trojročnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania, pretože konanie pred Súdnym dvorom EÚ môže trvať dlhšie než objektívna trojročná lehota, no nepripúšťa výnimku zo subjektívnej trojmesačnej lehoty, ktorá musí byť zakaždým dodržaná. Podľa čl. 297 Zmluvy o fungovaní EÚ sa rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie zverejňujú v Úradnom vestníku EÚ. § 2 ods. 1 zák. č. 416/2004 Z.z. o úradnom vestníku Európskej únie ustanovuje, že o všetkom, čo bolo v úradnom vestníku uverejnené, platí, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému, koho sa to týka; domnienka o znalosti uverejnených právne záväzných aktov Európskeho spoločenstva a Európskej únie je nevyvrátiteľná. Domnienka znalosti rozhodnutí Súdneho dvora Európskej únie sa vzťahuje aj na navrhovateľku. Aj v prípade, žeby rozsudok súdneho dvora nebol preložený do slovenského jazyka, na čo poukazovala navrhovateľka, citované ustanovenie zákona č. 416/2004 Z.z. výnimku z tejto právnej domnienky pre takýto prípad neustanovuje. V zákone nie je stanovené, žeby táto fikcia znalosti uverejnených právnych aktov neplatila pre spotrebiteľa, ktorého postavenie mala navrhovateľka v zmluvnom vzťahu s odporcom. Rozhodnutia Súdneho dvora EÚ sú zverejnené aj na internetovej stránke Súdneho dvora EÚ, a teda sú dostupné každému. Rozsudok Súdneho dvora EÚ Océano Grupo Editorial C 240/98 - C 244/98 je zo dňa 27.6.2000, a návrh na obnovu konania bol podaný na tunajší súd dňa 25.8.2014, teda nepochybne dávno po uplynutí subjektívnej trojmesačnej lehoty. Z uvedených dôvodov súd návrh na obnovu konania zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., s poukazom na zásadu úspechu, keď úspešný odporca má proti navrhovateľke právo na náhradu trov konania. Trovy odporcu predstavujú trovy právneho zastúpenia. Právny zástupca odporcu vykonal 3 účelné úkony právnej služby, a to prevzatie veci a príprava zastúpenia dňa 18.2.2015, písomné vyjadrenie k návrhu zo dňa 19.2.2015, účasť na pojednávaní dňa 23.9.2015. Trovy právneho zastúpenia boli podľa názoru súdu vynaložené účelne. V písomnom podaní ako aj na pojednávaní sa právny zástupca odporcu zaoberal konkrétnymi skutkovými okolnosťami prípadu, na obranu práv odporcu citoval relevantné právne predpisy, rozhodnutia iných súdov a uviedol náležité dôvody, pre ktoré návrhu na obnovu nemožno vyhovieť, a na základe ktorých dôvodov súd návrh navrhovateľky napokon aj zamietol. Za uvedené úkony právnej služby pri hodnote pôvodného sporu 1.595,71 Eur patrí podľa § 10 ods. 1, §

16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb základná sadzba tarifnej odmeny 71,37 Eur x 3 úkony a režijný paušál 8,39 Eur x 3 úkony. Pretože pojednávanie bolo vykonané mimo miesta sídla právneho zástupcu odporcu, patria mu za tento úkon podľa § 16 ods. 4 citov. vyhlášky cestovné náhrady za použitie osobného motorového vozidla zn. Nissan Qashqai, ev. č. BA 808 ZX, č. TP: NA 004165 v celkovej sume 57,86 Eur, skladajúce sa zo základnej náhrady v sume 44,28 Eur (0,183 Eur x 242 km) a náhrady za spotrebované pohonné látky v sume 13,58 Eur ( spotreba 5,2l/100 km x 242 km x cena PHM 1,08 Eur /1 liter motorovej nafty). Za tento úkon právnenému zástupcovi prináleží podľa § 17 ods. 4 citov. vyhlášky aj náhrada za stratu času vo výške 111,84 Eur (13,98 Eur x 8 začaté polhodiny) za cestu na pojednávanie a späť. Pretože je právny zástupca odporcu platiteľom DPH, podľa § 18 ods. 3 citov. vyhl. mu patria odmena a náhrady spolu s 20% DPH /81,80 Eur/. Súd potom zaviazal navrhovateľku, aby odporcovi zaplatila náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 490,78 Eur, a to do rúk právneho zástupcu odporcu podľa § 149 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľka, prostredníctvom právneho zástupcu. Uviedla, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam / § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. S poukazom na odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu navrhovateľka namietala, že o dôvode obnovy konania sa dozvedela až po podaní návrhu na Centrum právnej pomoci o bezplatnú právnu pomoc. Nemožno od bežného človeka spravodlivo požadovať, aby sledoval judikatúru Súdneho dvora a ďalších komunitárnych súdov. Navyše tieto rozhodnutia pred 01.04.2004 nie sú v prevažnej miere preložené do slovenského jazyka. O trovách konania mal okresný súd rozhodnúť v zmysle ust. § 150 O.s.p. s poukazom na dôvody hodné osobitného zreteľa. Navrhovateľka bola oslobodená od súdnych poplatkov v celom rozsahu a bol jej priznaný nárok na právnu pomoc Centrom právnej pomoci. V osobnej starostlivosti má maloletú Violu Vepyvú, nar. 17.10.2008. Proti navrhovateľke je v súčasnosti vedená exekúcia pod sp. zn. 59Er/351/2012. Vzhľadom na majetkové, sociálne a osobné pomery navrhovateľky a majetkové pomery odporcu možno konštatovať, že nepriznanie trov konania odporcovi sa výrazne nedotkne jeho majetkových pomerov, avšak v prípade ich priznania odporcovi sa navrhovateľka dostane do ťaživej sociálnej situácie. Žiadala, aby odvolací súd zmenil uznesenie Okresného súdu Trenčín č.k. 20C/211/2014-93 zo dňa 23.09.2015 a povolil obnovu konania vedenú na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 56Rob/645/2011 a odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania k rukám právneho zástupcu. Súčasne si uplatnila trovy odvolacieho konania.

Odporca v písomne podanom vyjadrení k odvolaniu navrhol uznesenie okresného súdu potvrdiť. Uviedol, že okresný súd rozhodol správne. Z ust. § 228 ods. 1 písm. a/ a ods. 2 O.s.p. vyplýva, že v prípadoch, v ktorých bol vydaný platobný rozkaz, je tento platobný rpkaz možné napadnúť návrhom na obnovu konania, ak možno dôvody obnovy podľa ust. § 228 ods. 1 O.s.p. vzťahovať na predpoklady, za ktorých bol vydaný. Predmetný platobný rozkaz bol navrhovateľke doručený do vlastných rúk. Navrhovateľka mala objektívnu i subjektívnu možnosť podať proti platobnému rozkazu odpor. V priebehu konania navrhovateľka neuviedla žiadne skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré by bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní. Súčasne navrhovateľka neuviedla rozhodnutie Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev, ktoré by podľa neho malo byť v rozpore s právoplatným platobným rozkazom, vydaným v konaní sp. zn. 6Ro/184/2011. Podľa ust. § 228 ods. 1 písm. a/ a e/ O.s.p. v danom prípade obnova konania nie je prípustná a okresný súd vec posúdil správne. Nie je správne tvrdenie navrhovateľky, že v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Okresný súd vykonal riadne dokazovanie ako i navrhnuté dôkazy, náležite zistil skutkový stav veci. Tvrdenie navrhovateľky, že súd nemal vydať platobný rozkaz, pretože obsahuje neprijateľné podmienky a použitie nekalej obchodnej praktiky, nie je ničím podložené. Súd vydal platobný rozkaz v súlade s príslušnými ustanoveniami O.s.p. Navrhovateľka poukazovala na ust. § 172 ods. 9 O.s.p., v zmysle ktorého, ak sa uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy a odporcom je spotrebiteľ, súd nevydá platobný rozkaz, ak zmluva obsahuje neprijateľné podmienky. Pri vydávaní platobného rozkazu súd posudzoval aj spotrebiteľskú zmluvu a dospel k záveru, že zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky. Navrhovateľka v odvolaní nepoukazuje na žiadne nové skutočnosti a neodôvodňuje, prečo podľa ich názoru okresný súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Nesúhlasil s tvrdením navrhovateľky, že neuplynula zákonná trojmesačná prekluzívna lehota s poukazom na ust. § 2 ods. 1 zákona o úradnom vestníku Európskej únie, podľa ktorého o všetkom, čo bolo v úradnom vestníku uverejnené, platí, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému, koho

sa to týka. Domnienka o znalosti uverejnených právne záväzných aktov Európskeho spoločenstva a Európskej únie je nevyvrátiteľná . V opačnom prípade by to bolo v priamom rozpore s princípom právnej istoty a návrhy na povolenie obnovy konania by sa mohli podávať bez akéhokoľvek časového obmedzenia. Navrhovateľ sám zavinil, že sa viedlo toto konanie , v ktorom sa odporca musel brániť a ktorý bol v obrane úspešný, preto tvrdenia navrhovateľa o trovách konania s poukazom na aplikáciu dôvodov hodných osobitného zreteľa sú irelevantné. V prípade, ak by súd nepriznal náhradu trov konania odporcovi za úspešné bránenie sa, bolo by to v rozpore so zásadou rovnosti zbraní. V danom prípade nie sú splnené zákonom predpokladané a stanovené dôvody prípustnosti obnovy konania, keď navrhovateľ neuviedol žiadne skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré by bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní a neuviedol ani jedno rozhodnutie Súdneho dvora ES, resp. iného orgánu ER, ktoré by malo byť v rozpore s vydaným platobným rozkazom.

Podaním zo dňa 30.05.2016 navrhovateľka doplnila odvolanie a preložila uznesenie Okresného súdu Trenčín zo dňa 03.05.2016, č.k. 59Er/351/2012-60, ktorým súd návrh povinného na zastavenie exekúcie v celom rozsahu zamietol, návrh na preskúmanie výkonu exekúcie a informáciu o organizačnej zmene spoločnosti Cetelem zo dňa 11.05.2016.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia pojednávania (§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

Podľa § 230 ods. 1 O.s.p., návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

Podľa § 230 ods. 2 písm. d/ O.s.p., po troch rokoch od právoplatnosti rozsudku možno návrh podať len z dôvodu uvedeného v § 228 ods. 1 písm. d/.

Podľa § 234 ods. 3 O.s.p. povolením obnovy konania sa odkladá vykonateľnosť rozhodnutia o veci.

Odvolací súd uvádza, že návrh na obnovu konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý predpokladá vyčerpanie riadnych opravných prostriedkov, ku ktorému zo strany navrhovateľky nedošlo.

Nezmeniteľnosť a záväznosť rozhodnutia, ktoré nadobudlo právoplatnosť je jednou zo záruk právnej istoty, pričom jeho náprava sa spravidla môže doceliť v riadnom dvojinštančnom postupe formou odvolania ako riadneho opravného prostriedku. Výnimkou z tohto pravidla sú mimoriadne opravné prostriedky, ktorými možno dosiahnuť nápravu právoplatných rozhodnutí, ak existuje niektorý z dôvodov taxatívne uvedených v ust. § 228 ods.1 O.s.p., medzi ktoré patrí obnova konania a dovolanie.

Podmienkami prípustnosti každého návrhu na obnovu konania je nielen spôsobilý predmet, voči ktorému návrh smeruje, zákonný dôvod obnovy, z ktorého návrh vychádza, lehoty počas ktorých musí byť návrh na obnovu konania podaný, osoba spôsobilá na podanie návrhu, ale aj osobitné náležitosti návrhu na obnovu konania a príslušnosť súdu k jeho prejednaniu. Splnenie týchto podmienok je súd povinný skúmať z úradnej moci.

Dôvodom obnovy konania podľa § 228 ods.1 písm. a/ O.s.p. sú len také nové skutočnosti a rozhodnutia, ktoré navrhovateľ ako účastník pôvodného konania bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie a len také dôkazy, ktoré sa z objektívnych príčin nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu pre navrhovateľa ako účastníka pôvodného konania privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Nemožnosťou použiť skutočnosti alebo dôkazy bez svojej viny v pôvodnom konaní sa rozumie nemožnosť vykonať dokazovanie v súdnom konaní alebo nemožnosť uznať či predložiť tieto skutočnosti alebo dôkazy účastníkom konania voči súdu, pričom nejde o prípady nevykonania možného dokazovania súdom o tých skutočnostiach, rozhodnutiach a dôkazoch, ktoré účastníci konania označili, avšak súd ich nepokladal za rozhodujúce, a preto sa k ich dokazovaniu neprikročilo (R 19/1975).

Navrhovateľka pri ňou uplatnenom prvom dôvode obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p. poukázala na rozhodnutia vnútroštátnych súdov ako i na neprijateľné zmluvné podmienky v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Aj keď sa navrhovateľka považuje v tomto konaní za spotrebiteľa, táto skutočnosť bola posudzovaná pri vydaní platobného rozkazu , keď okresný súd posudzoval dôvodnosť

nároku, prijateľnosť zmluvných podmienok , platnosť zmluvy podľa ust. § 172 ods. 9 O.s.p. Okresný súd bol povinný skúmať tak, ako to vyplýva z ust. § 228 ods.2 O.s.p. len predpoklady, za ktorých bolo možné v tom čase vydať platobný rozkaz, čo aj urobil. Faktom je, že už v tom čase platil zák. č. 250/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a rovnako už v čase vydania platobného rozkazu bola do nášho právneho poriadku transponovaná Smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, a to zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorým sa menil a doplňal zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (v znení neskorších predpisov).

Platobný rozkaz č. k. 56Rob/645/2011-70 zo dňa 19. októbra 2011 na uloženie povinnosti zaplatiť sumu 1.595,71,- eur s prísl. a trovy konania vo výške 284,57,- eur , nadobudol právoplatnosť dňa 16.11.2011. Navrhovateľka podala návrh na súd až 25.08.2014, preto nebola splnená základná zákonná podmienka pre podanie návrhu na obnovu konania včas, keďže nebola dodržaná 3-mesačná subjektívna lehota stanovená v § 230 ods. 1 O.s.p., ktorej splnenie je pre podanie návrhu na obnovu konania nevyhnutné. Okresný súd preto návrh navrhovateľky, podaný v tejto jeho časti správne posúdil ako podaný oneskorene.

Vnútroštátna právna úprava, ktorá obsahuje inštitút obnovy konania bola doplnená o ďalší dôvod v § 228 ods.1 písm. e/ O.s.p. novelou Občianskeho súdneho poriadku účinnou od 15.10.2008 vykonanou zák. č. 384/2008 Z.z., a to o rozpor rozhodnutia všeobecného súdu s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev /v súčasnosti Súdneho dvora EÚ/. Aj pre tento dôvod platia ustanovenia o začiatku behu subjektívnej, ako aj objektívnej lehoty upravenej v § 230 ods. 1 O.s.p., aj keď pre ukončenie objektívnej nie je stanovený jej koniec. Práve neobmedzené časové obdobie neprímerane zasahuje do právnej istoty účastníkov konania, ako aj tretích osôb, ktorú pôvodným súdnym rozhodnutím nadobudli.

Povinnosť dodržiavať právo Európskej únie vyplýva predovšetkým z čl. 144 ods.1 Ústavy SR, na základe ktorého sú súdy, a to s poukazom na čl. 7 ods. 2 Ústavy SR pri rozhodovaní viazané medzinárodnou zmluvou, ktorou je Zmluva o Európskej únii, Zmluva o fungovaní Európskej únie, ale aj ostatnými prameňmi práva Európskej únie, t.j. aj rozhodnutiami súdov EÚ. V tejto súvislosti je nutné uviesť, že podľa čl. 297 Zmluvy o fungovaní EÚ sa rozhodnutia Súdneho dvora stávajú voči fyzickým osobám účinnými dvadsiatym prvým dňom po ich zverejnení v Úradnom vestníku EÚ. Okrem toho sú zverejnené aj na internetovej stránke Súdneho dvora, čím sa stávajú dostupné aj pre tie osoby, ktoré účastníkmi sporu, v ktorom boli vydané, neboli.

Z judikatúry Súdneho dvora vyplýva záver, že súdy členského štátu sú povinné preskúmať svoje právoplatné rozhodnutia, avšak len vzhľadom na neskôr vydané prejudiciálne rozhodnutia Súdneho dvora, ak sú súčasne splnené nasledujúce podmienky, a to ak vnútroštátno právo umožňuje preskúmanie konečného rozhodnutia z dôvodu, že rozhodnutie vychádzalo s ohľadom na neskoršie rozhodnutie Súdneho dvora z nesprávneho výkladu práva únie a bolo vyhlásené bez toho, aby bola Súdnemu dvoru položená prejudiciálna otázka, ak dotknutá osoba podá návrh na preskúmanie tohto rozhodnutia ihneď potom, ako sa dozvedela o rozhodnutí Súdneho dvora a ak novým rozhodnutím nie sú dotknuté záujmy tretích strán (Rozhodnutie SD C-2/06 vo veci Kempter, 12.02.2008, Zb. S.I-411, body 38 a 39).

Podľa čl. 297 ods. 2 / pôvodne čl. 254/ Zmluvy o fungovaní Európskej únie , nelegislatívne akty prijaté vo forme nariadení, smerníc a rozhodnutí, ktoré neuvádzajú, komu sú určené, sa uverejňujú v Úradnom vestníku Európskej únie. Nadobúdajú účinnosť dňom , ktorý je v nich stanovený alebo, ak takýto deň nie je stanovený, dvadsiatym dňom po ich uverejnení.

Podľa § 1 z.č. 416/2004 Z.z. o Úradnom vestníku Európskej únie z 24.06.2004 právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a právne záväzné akty Európskej únie uverejnené v Úradnom vestníku Európskej únie alebo v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev sú v súlade s medzinárodnými zmluvami účinné na území Slovenskej republiky.

Podľa § 2 ods. 1 cit. Zákona o všetkom, čo bolo v úradnom vestníku uverejnené , platí, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému, koho sa to týka, domnienka o znalosti uverejnených právne záväzných aktov Európskeho spoločenstva a Európskej únie je nevyvrátiteľná.

Podľa § 3 ods. 1 písm. f/ cit. Zák. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky zabezpečí jedno vyhotovenie úradného vestníka pre obvodné úrady.

Podľa ods. 2 cit. Ust. Obvodný úrad je povinný zabezpečiť, aby bol úradný vestník prístupný každému, kto o to prejaví záujem.

Vychádzajúc zo zásady *res iudicata*, ako zásady právnej istoty je preto možné zasahovať do právoplatných a vykonateľných rozhodnutí a tieto preskúmať, prípadne zrušiť, ak sú nezlučiteľné s právom únie len vtedy, ak sa vyčerpali všetky dostupné opravné prostriedky alebo ak uplynuli lehoty, ktoré sú pre ich podanie stanovené (C-224/01, 30.09.2003 vo veci Köbler, Zb. S.I-10239, bod 36 a 38).

Odvolací súd je preto toho právneho názoru, že ak bolo vydané rozhodnutie okresného súdu v čase, kedy boli rozhodnutia Európskeho súdneho dvora, na ktoré odkazuje navrhovateľka zverejnené v Úradnom vestníku EÚ, ako aj v Zbierke súdnych rozhodnutí Súdneho dvora EÚ a aj na internete, pričom tieto sa stali pre Slovenskú republiku právne záväzné už od 01.05.2004, kedy sa Slovenská republika stala členským štátom Európskej únie, mala namietat túto skutočnosť už v odpore. Z uvedeného vyplýva, že v prejednávanej veci sa nejedná o žiadnu novú skutočnosť, o ktorej sa mala navrhovateľka dozvedieť len 1 týždeň pred podaním návrhu na obnovu konania. Je potrebné uviesť, že 3-mesačná lehota na podanie návrhu na obnovu konania podľa § 230 ods.1 O.s.p. začína plynúť uplynutím dvadsiateho dňa od jeho zverejnenia podľa Úradného vestníka EÚ, v ktorom je každé rozhodnutie ESD publikované, a tým aj záväzné pre každú fyzickú, ako aj právnickú osobu. Rozhodnutia ESD majú účinky pro futuro a len v prejudiciálnom konaní majú spätné účinky, pretože prejudiciálne rozhodnutia nemajú konštitutívny, ale deklaratórny charakter (C-453/00, Kühne a Heitz, 13.01.2004, Zb. S.I-837, bod 21). Súdny dvor Európskej únie je jedine oprávnený podávať záväzný výklad všetkých ustanovení práva Európskej únie a objasňovať ich zmysel a pôsobnosť vykladaného ustanovenia, inak by sa zásada *res iudicata*, ktorá reprezentuje zásadu právnej istoty účastníkov súdnych konaní dostala do rozporu so zásadou legitímneho očakávania toho účastníka, ktorý bol v pôvodnom konaní úspešný. Zásada právnej istoty účastníkov nemôže byť podriadená zásade legitímneho očakávania toho účastníka, ktorý návrh na obnovu konania podal, pretože by sa tak dostala do rozporu aj so zásadou legitímneho očakávania toho účastníka, ktorý bol v prvostupňovom konaní na základe pôvodného rozhodnutia okresného súdu úspešným účastníkom konania. Zásada právoplatne rozhodnutej veci vyžaduje, aby súd na rozhodnutia, ktoré sa stali právoplatnými po vyčerpaní dostupných opravných prostriedkov alebo po márnom uplynutí lehôt na ich podanie nemohli byť v budúcnosti spochybnené.

Podstatné je, že navrhovateľka nepodala návrh na povolenie obnovy konania z dôvodu uvedeného v § 228 ods. 1 písm. e/ O.s.p. v 3 mesačnej subjektívnej lehote, ktorá pre ňu začala plynúť nasledujúci deň po nadobudnutí právoplatnosti platobného rozkazu, keď Rozsudok Súdneho dvora EÚ Oceáno Grupo Editorial C 240/98-C 244/98 / na ktorý navrhovateľka poukazuje v návrhu/ je zo dňa 27.6.2000 . Navrhovateľke bol doručený platobný rozkaz dňa 28.10.2011, pričom odpor podaný nebol. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 16.11.2011 a od 17.11.2011 začala plynúť 3- mesačná subjektívna lehota , ktorá uplynula dňa 16.02.2012. Tento dôvod obnovy konania mohla navrhovateľka použiť do 3 mesiacov, t.j. do 16.02.2012, čo neurobila.

Z vyššie uvedených dôvodov je preto odvolací súd toho právneho názoru, že nebola splnená základná zákonná podmienka pre podanie návrhu na obnovu konania, a to že nebola dodržaná 3-mesačná subjektívna lehota, ktorej splnenie je pre podanie návrhu na obnovu konania nevyhnutné.

Odvolací súd dospel preto k záveru, že rozhodnutie okresného súdu vo výroku I. je vecne správne, preto ho podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Krajský súd ako súd odvolací v časti výroku II. , o povinnosti navrhovateľky zaplatiť trovy právneho zastúpenia odporcovi , vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu je potrebné v tejto časti, podľa § 220 O.s.p. zmeniť.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom, alebo sčasti priznať. Súď prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Aplikácia ust. § 150 O.s.p., pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady, na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom, alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach, na strane účastníkov konania. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa, treba prihliadnúť na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania a tiež na okolnosti, ktoré viedli účastníkov, k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Ust. § 150 O.s.p. nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie. Nemožno si ho vykladať tak, že je naň možné prihliadnúť kedykoľvek, bez zreteľa na základné zásady rozhodovania, o trovách konania.

V sporovom konaní, ako je tomu nepochybne aj v preskúmvanej veci, sa povinnosť nahradiť trovy konania, spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci. Vychádzajúc z tejto zásady, ako súd zistil z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, aj okresný súd zaviazal navrhovateľku, za použitia § 142 ods. 1 O.s.p. nahradiť trovy konania, úspešnému odporcovi.

Obsahom práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je *ratione materiae* aj právo na rozhodnutie o trovách konania, resp. o náhrade trov konania v súlade so zákonom / I. ÚS 198/07/.

Zo skutočností uvedených v odvolacom konaní a z predloženého potvrdenia o pomeroch účastníka konania vyplynulo, že navrhovateľka je rozvedená, dosahuje príjem vo výške 512 eur, je nemajetná, vyživovaciu povinnosť má k jednému mal. dieťaťu.

Odvolací súd poukazuje na zákon č. 465/2008 Z.z., keď bolo zavedené osobné oslobodenie spotrebiteľa od platenia súdnych poplatkov, ako i skutočnosť, že navrhovateľka ako spotrebiteľ v predmetnom konaní žiadala o obnovu konania, pričom tento nárok má svoj právny základ práve v spotrebiteľských zmluvách (zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru a neprijateľné zmluvné podmienky). Navrhovateľke bol priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci Centrom právnej pomoci.

Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že v danom prípade, sú splnené zákonné predpoklady preto, aby na náhradu trov konania, vo vzťahu k úspešnému účastníkovi, v tomto prípade odporcovi, bolo aplikované ust. § 150 O.s.p. nie však v plnom rozsahu tak, ako to v odvolaní žiada navrhovateľka. Úspešnému účastníkovi prináleží len čiastočná náhrada trov konania. Ako je uvádzané vyššie, ide o ustanovenie výnimočné, ktoré má súdu umožniť, aby pri rozhodovaní o náhrade trov konania, mohol prihliadnúť k zvláštnostiam jednotlivých konkrétnych prípadov. Posúdením všetkých okolností v preskúmvanej veci, odvolací súd dospel k záveru o existencii dôvodov hodných osobitného zreteľa, umožňujúcich súdu využiť tento výnimočný postup. Súd pri svojom rozhodovaní vzal do úvahy jednak majetkové, sociálne a osobné pomery navrhovateľky, ako aj okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu práva na súde, ako aj postoj účastníkov v priebehu konania. Prihliadol na to, že navrhovateľka dosahuje príjem vo výške 512,- eur, je rozvedená, má exekúciu, je nemajetná a sama vyživuje maloleté dieťa.

I keď je nepochybné, že finančná situácia navrhovateľky nie je priaznivá a odôvodňuje aplikáciu ust. § 150 O.s.p., nemožno na druhej strane spravodlivo žiadať od odporcu, ako úspešného účastníka, aby trovy, ktoré mu v konaní vznikli, znášal v plnom rozsahu sám.

Odvolací súd dospel k záveru, že je v súlade s princípom spravodlivého zohľadnenia všetkých rozhodujúcich skutočností zaviazat navrhovateľku znášať trovy vzniknuté v konaní odporcovi v rozsahu 50%, čo predstavuje sumu 303,67 eur (1/2 z trov právneho zastúpenia v sume 490,78 eur), na zaplatenie ktorých túto zaviazal.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol tak, že odporcovi ako úspešnému v odvolacom konaní, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko tento si trovy v odvolacom konaní neuplatnil (§ 224 ods. 1, § 151 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p.).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.